

[Arbejdsministeren]

en årlig regulering af satserne for arbejdsløshedsdagpenge og sygedagpenge med forskellen mellem lønudviklingen og prisudviklingen, således som den kommer til udtryk ved den årlige regulering for den forventede prisudvikling på finansloven. Og så bliver det præciseret, at alt efter om reallønnen har været stigende eller faldende, skal reguleringen af satserne kunne gå opad eller nedad. Det er jo ret væsentligt at få det slået fast; der er altså også tale om, at det kan gå nedad.

Det Radikale Venstre ønsker altså genindført en automatisk regulering af dagpenge, og fordi det er automatisk, og fordi vi sammen med Det Radikale Venstre har fjernet os fra automatikkens fordærv, må regeringen afvise beslutningsforslaget. Det kan vi ikke gå ind for.

Jeg tror, jeg kan slå fast, at der er en bred enighed blandt Folketingets partier om, at de offentlige udgifter skal holdes i ro, og derfor var det glimrende, at regeringen og Det Radikale Venstre i fællesskab i december 1986 fik vedtaget loven om ændring af automatiske reguleringsbestemmelser i tilknytning til statens udgiftsbudget. Vi fjernede altså sammen de automatiske reguleringer. Ved at reguleringen årligt sker på finansloven, sikrer vi, at reguleringen ikke sætter gang i en ny løn- og prisspiral.

Forslagsstillerne henviser til hensigtserklæringen i bemærkningerne til lovforslaget om ændring af de automatiske reguleringsbestemmelser fra 1986, der omtalte behovet for at anlægge en bredere vurdering ved fastlæggelsen af niveauet for de enkelte ydelser. Her er regeringen naturligvis indstillet på at foretage en fleksibel vurdering i forhold til de enkelte ydelser, når der findes at være behov for det.

Som bekendt sker der i lovforslag nr. L 160 om bl.a. regulering af dagpengenes højeste beløb i henhold til finanslovsforståelsen, som vi har haft til anden behandling i dag, en engangsregulering af dagpengenes højeste beløb på 7 pct. ud over reguleringen som følge af den forventede prisudvikling. Der er altså foretaget en engangsvurdering, og jeg finder, det er en god konstruktion, at der med jævne mellemrum anlægges en bredere vurdering ved fastlæggelsen af dagpengeniveauet, og den foreslåede engangsregulering af dagpengeniveauet i juli 1988 er efter regeringens opfattelse helt i overensstemmelse med hensigtserklæringen.

Med andre ord mener jeg ikke, at beslutningsforslaget er hensigtsmæssigt, og det er heller ikke nødvendigt, fordi regeringen også fremover vil være indstillet på, når der opstår et behov herfor, f.eks. på grund af lønudviklingen, at tage op til overvejelse, om der ud fra en bredere vurdering skal fastlægges et nyt dagpengeniveau.

Jeg afviser altså forslaget, men det er nu ikke, fordi jeg gør det med så stor begejstring, for som jeg sagde indledningsvis, bliver det præciseret meget klart i bemærkningerne, at der altså også er tale om, at man ikke skal have en regulering, der svarer til prisudviklingen, hvis reallønnen falder, og vi har noteret os, at hr. Lykke-toft på Socialdemokratiets vegne nøgternt har konstateret, at der ikke er råd til privat og offentligt forbrugsudvikling i de kommende år.

Vi har noteret os en omsigsbredende erkendelse af, at reallønnen nok vil være faldende i de kommende år, og det vil altså sige, at konsekvensen af en vedtagelse af dette forslag med meget stor sandsynlighed indebærer besparelser på finanslov 1989 og finanslov 1990 i forhold til det, regeringen har lovet dagpengemodtagerne i den allerede gældende lovgivning. Derfor er det selvfølgelig med nogen bekymring, at jeg siger nej til forventede besparelser på de offentlige budgetter, men jeg gør det altså, fordi vi er modstandere af automatikken.

Kaj Poulsen (S):

Jeg vil gerne citere fra Bibelen, Lukas-Evangeliet kap. 15, vers 7:

»Der er større glæde i himmelen over én synder, som omvender sig, end over hundrede, der ikke har omvendelse behov.«

Jeg synes, at vi må udtrykke glæde i dag over, at Det Radikale Venstre har omvendt sig, at Det Radikale Venstre nu ikke mere er med i den aftale, som arbejdsministeren netop har omtalt at Det Radikale Venstre har været med i, og som har holdt reguleringen af dagpengene fastlåst.

Jeg synes, ministerens tale var meget overraskende. Jeg havde egentlig opfattet det sådan, at Det Radikale Venstre og regeringen rent faktisk havde indgået en aftale om, at der skulle ske automatisk regulering, og derfor overrasker det mig, at regeringen løber fra aftaler indgået med Det Radikale Venstre. Det må jeg sige er overraskende.